

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 27.10.2011
COM(2011) 690 окончателен

2011/0304 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за присъединяване на Европейския съюз към Протокола за опазване на Средиземно море от замърсяване в резултат на проучване и експлоатация на континенталния шелф и на морското дъно и неговите недра

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. Конвенцията за опазване на морската среда и на крайбрежните райони в Средиземноморието, известна също като „Конвенцията от Барселона“, първоначално бе подписана в Барселона на 16 февруари 1976 г. и бе изменена на 10 юни 1995 г. Конвенцията влезе в сила на 9 юли 2004 г. Европейският съюз е договаряща страна по нея наред с Италия, Гърция, Испания, Франция, Словения, Малта и Кипър. Страни по конвенцията са и 14 други средиземноморски държави, които не членуват в Европейския съюз. Член 7 от изменената конвенция съдържа изрично задължение за страните да вземат всички необходими мерки за предотвратяване, смекчаване, противодействие и премахване във възможно най-голяма степен на замърсяването в района на Средиземно море в резултат на проучване и експлоатация на континенталния шелф и на морското дъно и неговите недра.

2. Един от протоколите към Конвенцията от Барселона е посветен на опазването на Средиземно море от замърсяване в резултат на проучване и експлоатация на континенталния шелф и на морското дъно и неговите недра (често наричан „Офшорен протокол“). Той бе приет на 14 октомври 1994 г. на конференцията на страните в Мадрид, като са взети предвид разпоредбите, съдържащи се в Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право (декември 1982 г.).

3. Европейският съюз не е подписал и не е ратифицирал Офшорния протокол. Комисията предложи на Съвета (СОМ(94)397 окончателен) да подпише протокола преди приемането му на конференцията на страните през октомври 1994 г. Към този момент бе сметнено за по-целесъобразно да се продължи работата по режима на Общността за екологичната отговорност, а не да се очакват такива действия чрез международно споразумение. Зелената книга за отстраняването на екологичните щети вече бе публикувана (през 1993 г., последвана от Бялата книга относно екологичната отговорност през 2000 г.), а Директивата относно екологичната отговорност бе окончателно приета през 2004 г.

4. Офшорният протокол влезе в сила на 24 март 2011 г., като до момента е ратифициран от Албания, Тунис, Мароко, Либия, Кипър и Сирия. През последните месеци някои държави-членки на Европейския съюз, които са договарящи страни по Конвенцията от Барселона, обявиха намерението си също да ратифицират протокола.

5. Офшорният протокол включва широк набор от проучвателни и експлоатационни дейности, изисквания за разрешителни, отстраняване на изоставени или изведени от експлоатация съоръжения, използване и отстраняване на вредни вещества, изисквания за отговорност и обезщетения, координация на регионално равнище с други страни по Конвенцията от Барселона, както и разпоредби относно безопасността, планирането на действията при извънредни обстоятелства и мониторинга.

6. Необходимо е разпоредбите на Офшорния протокол да бъдат приложени от различни нива на администрацията и от икономическите оператори. Държавите-членки и техните съответни компетентни органи ще отговарят за планирането и прилагането на определени подробни мерки, посочени в протокола, като например създаването на национална система за мониторинг и приемането и прилагането на подходящи правила и процедури за установяването на отговорност и обезщетения за вреди.

7. Според изчисленията съществуват повече от 200 действащи платформи в Средиземно море и се обмисля въвеждането в употреба на още съоръжения. Очаква се дейностите, свързани с проучването и експлоатацията на въглеродород, да се увеличат, след като бяха открити големи залежи от изкопаеми горива в Средиземно море. Поради полузатворения характер и специфичната хидродинамика на Средиземно море инцидент с мащабите на този в Мексиканския залив през 2010 г. може да доведе до непосредствени отрицателни трансгранични последици за икономиката на Средиземноморието и за уязвимите морски и крайбрежни екосистеми. Вероятно в средносрочен план обект на проучвателни и експлоатационни дейности ще станат и други минерални ресурси в дълбоководните зони, на морското дъно и неговите недра.

8. Неефективните действия за справяне с рисковете, произтичащи от подобни дейности, биха могли сериозно да застрашат усилията на Италия, Гърция, Испания, Франция, Словения, Малта и Кипър за постигане и поддържане на добро екологично състояние на морските им води съгласно изискванията на Директива 2008/56/ЕО (Рамкова директива за морска стратегия), а също и спазването на ангажиментите и задълженията, които Италия, Гърция, Испания, Франция, Словения, Малта, Кипър и Европейският съюз са поели като договарящи страни по Конвенцията от Барселона.

9. В публикуваното неотдавна съобщение на Комисията относно безопасността на дейностите в морските райони (СОМ(2010)560 окончателен, 12.10.2010 г.) се разглеждат областите, в които е необходимо да се предприемат действия за запазване на безопасността и екологичните достойнства на Европейския съюз, и се предлагат конкретни действия. Разглежданите области включват международното сътрудничество за насърчаване на безопасността на дейностите в морските райони и на възможностите за реагиране в световен мащаб, като едно от свързаните с това действия е проучването на потенциала на регионалните конвенции. По-специално Комисията препоръчва подновяване на процедурата по въвеждане в действие на Офшорния протокол в тясно сътрудничество със съответните държави-членки.

10. В заключенията си относно безопасността на нефтените и газови дейности в морските райони Съветът посочва, че Европейският съюз и държавите-членки следва да продължат да играят важна роля в стремежа към постигането на най-високи стандарти за безопасност в рамките на международни инициативи и форуми и регионално сътрудничество (например в района на Средиземноморието) и призовава Комисията и държавите-членки да използват по оптимален начин съществуващите международни конвенции.

11. В резолюцията си от 13 септември 2011 г. Европейският парламент подчерта значението на пълното въвеждане в действие на нератифицирания Офшорен протокол за Средиземно море от 1994 г., насочен към борба със замърсяването, причинено от проучване и експлоатация.

12. Една от целите на политиката на Европейския съюз в областта на околната среда е насърчаването на мерки на международно равнище за справяне с регионални проблеми на околната среда. По отношение на Офшорния протокол е от особено значение да се отчете голямата вероятност от трансгранични въздействия върху околната среда в случай на инциденти в полузатворено море, каквото е Средиземно море. Ето защо е уместно Европейският съюз да предприеме всички необходими действия в подкрепа на безопасността на дейностите, свързани с проучване и експлоатация в морските райони, и в подкрепа на опазването на морската среда в Средиземноморието.

13. Необходимо и наложително е да се предприемат действия по отношение на възможните мащабни рискове от свързаните с морските райони дейности, особено дейностите при усложнени условия, включително дълбоководно сондиране, както и да се създадат подходящи механизми за превенция и реагиране на национално и регионално равнище, обхващащи експлоатационното, незаконното и инцидентното замърсяване. Поради това, наред с настоящото предложение, Комисията също така предлага регламент относно безопасността на дейностите, свързани с проучването, изследването и добива на нефт и газ в морските райони.

14. Офшорният протокол се отнася до област, която в по-голямата си част е обхваната от правото на Съюза. Някои от включените в нея елементи са опазване на морската среда, оценка на въздействието върху околната среда и екологична отговорност. В зависимост от окончателното решение на законодателите по този въпрос Офшорният протокол би бил съвместим и с целите на предложения регламент относно безопасността на дейностите, свързани с проучването, изследването и добива на нефт и газ в морските райони, в това число разрешаването, оценката на въздействието върху околната среда и техническия и финансов капацитет на операторите.

15. Вследствие на това е уместно Европейският съюз да подпише Протокола за опазване на Средиземно море от замърсяване в резултат на проучване и експлоатация на континенталния шелф и на морското дъно и неговите недра.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за присъединяване на Европейския съюз към Протокола за опазване на Средиземно море от замърсяване в резултат на проучване и експлоатация на континенталния шелф и на морското дъно и неговите недра

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) Конвенцията за опазване на Средиземно море от замърсяване, която впоследствие бе преименувана на Конвенция за опазване на морската среда и на крайбрежните райони в Средиземноморието (наричана по-долу „Конвенцията от Барселона“), бе сключена от името на Европейската общност с решения 77/585/ЕИО и 1999/802/ЕО на Съвета.
- (2) В съответствие с член 7 от Конвенцията от Барселона договарящите страни вземат всички необходими мерки за предотвратяне, смекчаване, противодействие и премахване във възможно най-голяма степен на замърсяването в района на Средиземно море в резултат на проучване и експлоатация на континенталния шелф и на морското дъно и неговите недра.
- (3) Един от протоколите към Конвенцията от Барселона е посветен на опазването на Средиземно море от замърсяване в резултат на проучване и експлоатация на континенталния шелф и на морското дъно и неговите недра (често наричан „Офшорен протокол“). Той влезе в сила на 24 март 2011 г., като до момента е ратифициран от Албания, Тунис, Мароко, Либия, Кипър и Сирия. През последните месеци някои държави-членки на Европейския съюз, които са договарящи страни по Конвенцията от Барселона, обявиха намерението си също да ратифицират протокола.
- (4) Според изчисленията съществуват повече от 200 действащи платформи в Средиземно море и се обмисля въвеждането на още съоръжения. Очаква се дейностите, свързани с проучването и експлоатацията на въглеводород, да се увеличат, след като бяха открити големи залежи от изкопаеми горива в Средиземно море. Поради полузатворения характер и специфичната хидродинамика на Средиземно море инцидент с мащабите на този в

Мексиканския залив през 2010 г. може да доведе до непосредствени отрицателни трансгранични последици за икономиката на Средиземноморието и за уязвимите морски и крайбрежни екосистеми. Вероятно в средносрочен план обект на проучвателни и експлоатационни дейности ще станат и други минерални ресурси в дълбоководните зони, на морското дъно и неговите недра.

- (5) Неефективните действия за справяне с рисковете, произтичащи от подобни дейности, биха могли сериозно да застрашат усилията на Италия, Гърция, Испания, Франция, Словения, Малта и Кипър за постигане и поддържане на добро екологично състояние на морските им води съгласно изискванията на Директива 2008/56/ЕО (Рамкова директива за морска стратегия), а също и спазването на ангажиментите и задълженията, които Италия, Гърция, Испания, Франция, Словения, Малта, Кипър и Европейският съюз са поели като договарящи страни по Конвенцията от Барселона.
- (6) Офшорният протокол включва широк набор от разпоредби, които трябва да бъдат приложени от различни нива на администрацията. Макар че е уместно Европейският съюз да предприеме действия в подкрепа на безопасността на дейностите, свързани с проучване и експлоатация в морските райони, като *inter alia* се отчита, че съществува голяма вероятност екологичните проблеми, свързани с тези дейности, да имат трансграничен характер, държавите-членки и техните съответни компетентни органи ще отговарят за определени подробни мерки, посочени в Офшорния протокол.
- (7) В съобщението на Комисията относно безопасността на дейностите в морските райони¹ се посочва необходимостта от международно сътрудничество за насърчаване на безопасността на дейностите в морските райони и на възможностите за реагиране в световен мащаб, като едно от свързаните с това действия е проучването на потенциала на регионалните конвенции. Комисията препоръчва подновяване на процедурата по въвеждане в действие на Офшорния протокол в тясно сътрудничество със съответните държави-членки.
- (8) В заключенията си относно безопасността на нефтените и газови дейности в морските райони Съветът посочва, че Европейският съюз и държавите-членки следва да продължат да играят важна роля в стремежа към постигането на най-високи стандарти за безопасност в рамките на международни инициативи и форуми и регионално сътрудничество (например в района на Средиземноморието) и призовава Комисията и държавите-членки да използват по оптимален начин съществуващите международни конвенции.
- (9) В резолюцията си от 13 септември 2011 г. Европейският парламент подчерта значението на пълното въвеждане в действие на нератифицирания Офшорен протокол за Средиземно море от 1994 г., насочен към бобра със замърсяването, причинено от проучване и експлоатация.
- (10) Една от целите на политиката на Европейския съюз в областта на околната среда е насърчаването на мерки на международно равнище за справяне с регионални проблеми на околната среда. По отношение на Офшорния протокол е от особено

¹ COM(2010)560 окончателен, 12.10.2010 г.

значение да се отчете голямата вероятност от трансгранични въздействия върху околната среда в случай на инциденти в полузатворено море, каквото е Средиземно море. Ето защо е уместно Европейският съюз да предприеме всички необходими действия в подкрепа на безопасността на дейностите, свързани с проучване и експлоатация в морските райони, и в подкрепа на опазването на морската среда в Средиземноморието.

- (11) Наред с настоящото предложение Комисията също така предлага регламент относно безопасността на дейностите, свързани с проучването, изследването и добива на нефт и газ в морските райони.
- (12) Офшорният протокол се отнася до област, която в по-голямата си част е обхваната от правото на Съюза. Някои от включените в нея елементи са опазване на морската среда, оценка на въздействието върху околната среда и екологична отговорност. В зависимост от окончателното решение на законодателите по този въпрос Офшорният протокол би бил съвместим и с целите на предложения регламент относно безопасността на дейностите, свързани с проучването, изследването и добива на нефт и газ в морските райони, в това число разрешаването, оценката на въздействието върху околната среда и техническия и финансов капацитет на операторите.
- (13) От съществено значение е да се осигури тясно сътрудничество между държавите-членки и институциите на Европейския съюз както в процеса на преговори и сключване, така и при изпълнението на поетите ангажменти. Това задължение за сътрудничество произтича от изискването за единство в международното представителство на Европейския съюз. Следователно държавите-членки, които са договарящи страни по Конвенцията от Барселона и които все още не са направили необходимите стъпки за финализиране на процедурите по ратифициране или присъединяване към Офшорния протокол, следва да предприемат съответните действия.
- (14) Офшорният протокол следва да бъде сключен,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Присъединяването на Европейския съюз към Протокола за опазване на Средиземно море от замърсяване в резултат на проучване и експлоатация на континенталния шелф и на морското дъно и неговите недра се одобрява от името на Съюза.

Текстът на споразумението е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета е оправомощен да определи лицето(лицата), упълномощено(и) да извърши(ат) от името на Европейския съюз депозирането на инструмента за одобрение пред правителството на Испания, което изпълнява функцията на депозитар съгласно член 32 от протокола, за да изрази съгласието на Европейския съюз за обвързване с протокола.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*².

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*

² Датата на влизане в сила на споразумението за Европейския съюз ще бъде публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* от Генералния секретариат на Съвета.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Договарящите страни по настоящия протокол,

Като страни по Конвенцията за опазване на Средиземно море от замърсяване, приета в Барселона на 16 февруари 1976 г.,

Като вземат предвид член 7 от посочената конвенция,

Като вземат предвид увеличаването на дейностите, свързани с проучването и експлоатацията на средиземноморското дъно и неговите недра,

Като отчитат, че замърсяването, което може да произтече от тях, представлява сериозна опасност за околната среда и хората,

Като желаят да опазят и съхранят Средиземно море от замърсяване в резултат на дейностите, свързани с проучването и експлоатацията,

Като вземат под внимание протоколите, свързани с Конвенцията за опазване на Средиземно море от замърсяване, приета в Барселона на 16 февруари 1976 г., и по-специално Протокола за сътрудничество в борбата срещу замърсяването на Средиземно море с нефт и други вредни вещества в случай на аварии и Протокола за специално защитените зони в района на Средиземно море, приет в Женева на 3 април 1982 г.,

Като вземат предвид съответните разпоредби в Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, изготвена в Монтего Бей на 10 декември 1982 г. и подписана от много договарящи страни,

Като отчитат различните нива на развитие между крайбрежните държави и като вземат предвид икономическите и социални изисквания на развиващите се страни,

се споразумяха за следното:

РАЗДЕЛ I — ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

ОПРЕДЕЛЕНИЯ

За целите на настоящия протокол:

- а) „конвенцията“ означава Конвенцията за опазване на Средиземно море от замърсяване, приета в Барселона на 16 февруари 1976 г.;
- б) „организацията“ означава органът, посочен в член 17 от конвенцията;
- в) „ресурси“ означава всички минерални ресурси, независимо от това дали са в твърдо, течно или газообразно състояние;

г) „дейностите, свързани с проучването и/или експлоатацията на ресурсите в зоната на протокола“ (наричани по-долу „дейности“) означава:

i) дейности от научните изследвания, които се отнасят до ресурсите на морското дъно и неговите недра;

ii) изследователска дейност:

- дейности в областта на сеизмологията; изследвания на морското дъно и неговите недра; вземане на проби;
- проучвателно сондиране;

iii) дейности, свързани с експлоатацията:

- изграждане на инсталация с цел възстановяване на ресурси и свързаните с това дейности;
- сондиране за извличане на ресурси;
- извличане, обработване и съхраняване;
- транспортиране до брега по тръбопровод и натоварване на кораби;
- поддръжка, ремонт и други помощни дейности;

д) „замърсяване“ е определено като в член 2, буква а) от конвенцията;

е) „инсталация“ означава всяка фиксирана или плаваща структура и всяка нейна неразделна част, участваща в дейности, по-специално в това число:

i) фиксирани или мобилни агрегати за сондаж в открито море;

ii) фиксирани или плаващи производствени агрегати, включително такива, които са с динамично позициониране;

iii) съоръжения за съхранение, разположени в открито море, включително кораби, използвани за тази цел;

iv) товарни терминали и транспортни системи за добиваните продукти, разположени в открито море, като например подводни тръбопроводи;

v) апаратура, прикрепена към инсталацията, и оборудване за претоварване, обработка, съхранение и изхвърляне на вещества, които са извадени от морското дъно или неговите недра;

ж) „оператор“ означава:

i) всяко физическо или юридическо лице, което е получило разрешение от страната, която упражнява юрисдикция върху територията, където са предприети дейностите (наричана по-долу „договаряща страна“), в съответствие с настоящия протокол, да извършва дейности и/или който/което извършва такива дейности; или

- ii) всяко лице, което не притежава разрешително по смисъла на настоящия протокол, но *de facto* контролира такива дейности;
- з) „зона за безопасност“ означава зона, установена около инсталациите в съответствие с разпоредбите на общото международно право и техническите изисквания, с подходяща маркировка, за да се гарантира безопасността както на корабоплаването, така и на самите инсталации;
- и) „отпадъци“ означава вещества и материали от всякакъв вид, форма или описание, произтичащи от дейностите, включени в настоящия протокол, които се обезвреждат или са предназначени за изхвърляне, или трябва да бъдат обезвредени;
- й) „вредни или отровни вещества и материали“ означава вещества и материали от всякакъв вид, форма или описание, които може да предизвикат замърсяване, ако бъдат внесени в зоната на протокола;
- к) „план за употреба на химически вещества“ означава план, изготвен от оператора на всяка инсталация в морето, в който се посочва:
 - i) химикалите, които операторът предвижда да използва в дейностите;
 - ii) целта или целите, за които операторът предвижда да използва химикалите;
 - iii) максималните концентрации на химикалите, които операторът предвижда да използва в рамките на всякакви други вещества, и максималните суми, предназначени да бъдат използвани в определен период от време;
 - iv) областта, в рамките на която, химичното вещество може да попадне в морската среда;
- л) „нефт“ означава земно масло във всяка форма, включително суров нефт, мазут, утайка от нефтени продукти, отпадъчен нефт и рафинирани продукти; и — без да ограничава общата приложимост на посоченото по-горе — включва веществата, изброени в допълнението към настоящия протокол;
- м) „нефтена смес“ означава смес с каквото и да е съдържание на нефт;
- н) „отпадъчни води“ означава:
 - i) канални води и други отпадъци от всякакъв вид тоалетни, писоари и шпигати за оттичане на нечистотии от тоалетни;
 - ii) канални води от медицински заведения (диспансери, лазарети и т.н.) през мивки, вани, корита и отвори, намиращи се в подобни заведения;
 - iii) други отпадъчни води при смесване с каналните води, определени по-горе;
- о) „отпадъци“ означава всички видове хранителни, битови и експлоатационни отпадъци, които са генерирани по време на нормален режим на работа на

инсталацията и могат да бъдат обезвреждани непрекъснато или периодично, с изключение на веществата, които са определени или включени на друго място в настоящия протокол;

- п) „сладководна граница“ означава мястото по протежение на речното корито, където при отлив и по време на слаб приток на сладка вода съществува чувствително увеличение на солеността вследствие на наличието на морска вода.

Член 2

ГЕОГРАФСКО ПОКРИТИЕ

1. Зоната, в която се прилага настоящият протокол (наричана по-долу „зоната на протокола“), е следната:
 - а) зоната на Средиземно море, както е определена в член 1 от конвенцията, включително континенталния шелф и морското дъно и неговите недра;
 - б) водите, включително морското дъно и неговите недра, от към сушата на линията, от която се измерва широчината на териториалните води и, в случаите на реки, се разширява до предела на пресните води.
2. Всяка от договарящите страни по настоящия протокол (наричани в настоящия протокол „страните“) може също така да включва в зоната на протокола влажни или крайбрежни зони, които се намират на нейна територия.
3. Нищо в настоящия протокол, нито който и да е акт, приет въз основа на настоящия протокол, няма да засяга правата на която и да е държава, отнасящи се до определянето на границите на континенталния шелф.

Член 3

ОБЩИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

1. Страните предприемат, индивидуално или чрез двустранно или многостранно сътрудничество, всички подходящи мерки за предотвратяване, намаляване, борба със и контрол върху замърсяването в зоната на протокола, произтичащо от извършването на дейностите, като наред с другото гарантират, че за тази цел се използват най-добрите налични техники, които са екологично ефективни и икономически целесъобразни.
2. Страните гарантират, че са предприети всички необходими мерки, така че дейностите да не причиняват замърсяване.

РАЗДЕЛ II — СИСТЕМА ЗА ИЗДАВАНЕ НА РАЗРЕШИТЕЛНИ

Член 4

ОБЩИ ПРИНЦИПИ

1. Всички дейности в зоната на протокола, включително изграждане на мястото на инсталации, са предмет на предварително писмено разрешително за проучване или експлоатиране, издадено от компетентния орган. Този орган, преди да предостави разрешителното, трябва да се увери, че инсталацията е изградена в съответствие с международните стандарти и практики и че операторът притежава техническата компетентност и финансовата възможност да извършва дейностите. Такова разрешително се предоставя в съответствие с подходящата процедура, както е определена от компетентния орган.
2. Разрешително се отказва, ако има данни, че има вероятност предложените дейности да предизвикат значителни неблагоприятни въздействия върху околната среда, които не биха могли да бъдат избегнати чрез спазване на условията, посочени в разрешителното, и упоменати в член 6, параграф 3 от настоящия протокол.
3. При разглеждане на одобрение за разполагането на дадена инсталация договарящата страна следва да гарантира, че този избор на площадка няма да причини вредни въздействия за съществуващите съоръжения, по-специално тръбопроводи и кабели.

Член 5

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ИЗДАВАНЕ НА РАЗРЕШИТЕЛНИ

1. Договарящата страна определя, че предмет на всяко заявление за разрешително или за подновяване на разрешителното е представянето на проекта пред компетентния орган от кандидата за оператор, както и че всяко такова заявление трябва да включва по-специално следното:
 - а) изследване относно въздействието на предложените дейности върху околната среда. Компетентният орган, в зависимост от естеството, обхвата, продължителността и техническите методи, прилагани при извършването на дейностите, както и в зависимост от характеристиките на района, може да изиска изготвянето на оценка на въздействието върху околната среда в съответствие с приложение IV към настоящия протокол;
 - б) точното определяне на географските области, в които е предвидено да се извършва дейността, включително защитните зони;
 - в) данни за професионалната и техническата квалификация на кандидата за оператор и персонала на инсталацията, както и състава на екипажа;

- г) мерки за безопасност, както е посочено в член 15;
 - д) плана на оператора за действие в извънредни ситуации, както е посочено в член 16;
 - е) процедури за наблюдение, както е посочено в член 19;
 - ж) планове за демонтиране и отстраняване на инсталациите, както е посочено в член 20;
 - з) предохранителни мерки за специално защитени зони, както е посочено в член 21;
 - и) застраховка или друго финансово обезпечение за покриване на отговорността, както е посочено в член 27, параграф 2, буква б).
2. Компетентният орган може да реши да ограничи обхвата на изискванията, определени в параграф 1 от настоящия член, за дейности при научно изследване и проучване, според естеството, обхвата, продължителността и техническите методи, прилагани при извършването на дейността, както и в зависимост от характеристиките на района.

Член 6

ПРЕДОСТАВЯНЕ НА РАЗРЕШИТЕЛНИ

1. Разрешителните, посочени в член 4, се предоставят само след проверка от компетентния орган на изискванията, посочени в член 5 и приложение IV.
2. Във всяко разрешително се посочват дейностите и периода на валидност на разрешителното, определят се географските граници на зоната, която е предмет на разрешителното, и се определят техническите изисквания и разрешените инсталации. Необходимите защитни зони се установяват на по-късен, подходящ етап.
3. Предоставянето на разрешително може да наложи условия, свързани с мерките, техниките или методите, предназначени да намалят до минимум рисковете от и щетите, които се дължат на замърсяване в резултат на дейността.
4. Страните уведомяват организацията колкото е възможно по-скоро за предоставените или подновените разрешителни. Организацията води регистър на всички разрешени инсталации в зоната на протокола.

Член 7

САНКЦИИ

Всяка от страните определя санкции, които да бъдат налагани в случай на неизпълнение на задължения, произтичащи от настоящия протокол, или за незначитане

на националните закони или подзаконови актове за прилагане на настоящия протокол, или за неизпълнение на специфичните условия, свързани с разрешителното.

РАЗДЕЛ III — ОТПАДЪЦИ И ВРЕДНИ ИЛИ ОТРОВНИ ВЕЩЕСТВА И МАТЕРИАЛИ

Член 8

ОБЩИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Без да се засягат други стандарти или задължения, посочени в настоящия раздел, страните налагат общо задължение на операторите за използване на най-добрите налични, екологично ефективни и икономически рентабилни техники и за спазване на международно приетите стандарти във връзка с отпадъците, както и използването, съхранението и разтоварването на вредни или отровни вещества и материали, с цел намаляване до минимум риска от замърсяване.

Член 9

ВРЕДНИ ИЛИ ОТРОВНИ ВЕЩЕСТВА И МАТЕРИАЛИ

1. Използването и съхраняването на химикали за дейностите се одобрява от компетентния орган на базата на плана за употреба на химически вещества.
2. Договарящата страна може да регламентира, ограничава или забранява използването на химикали за дейностите в съответствие с насоките, които трябва да бъдат приети от договарящите страни.
3. За целите на опазването на околната среда страните гарантират, че всяко вещество и материал, използвано за дейностите, е придружено от описание на съставките, което е предоставено от предприятието, произвеждащо това вещество или материал.
4. Изхвърлянето в зоната на протокола на вредни или отровни вещества и материали, получени от дейностите, обхванати от настоящия протокол и изброени в приложение I към настоящия протокол, е забранено.
5. Изхвърлянето в зоната на протокола на вредни или отровни вещества и материали, получени от дейностите, обхванати от настоящия протокол и изброени в приложение II към настоящия протокол, изисква във всеки отделен случай специално предварително разрешение от компетентния орган.
6. Изхвърлянето в зоната на протокола на всички други вредни или отровни вещества и материали, които са получени в резултат на дейностите, обхванати в настоящия протокол и които могат да причинят замърсяване, изисква предварително общо разрешение от компетентния орган.

7. Разрешенията, посочени в параграфи 5 и 6 по-горе, се издават само след внимателно разглеждане на всички фактори, посочени в приложение III към настоящия протокол.

Член 10

НЕФТ И НЕФТЕНИ СМЕСИ, СОНДАЖНИ ПРОМИВНИ ТЕЧНОСТИ И ШЛАМ

1. Страните определят и приемат общи стандарти за изхвърляне на нефт и нефтени смеси от инсталации в зоната на протокола:
 - a) тези общи стандарти се определят в съответствие с разпоредбите в точка А от приложение V;
 - б) тези общи стандарти не са по-малко ограничителни от следните и по-конкретно:
 - i) за изтичане от машинното отделение: максимално съдържание на нефт от 15 mg на литър преди разреждане;
 - ii) за технологична вода: максимално съдържание на нефт от 40 mg на литър като средна стойност във всеки календарен месец; съдържанието не трябва да надвишава 100 mg на литър във всеки един момент;
 - в) страните определят чрез общо съгласие какъв метод да бъде използван за анализ на съдържанието на нефт.
2. Страните определят и приемат общи стандарти за използването и изхвърлянето на сондажни промивни течности и сондажен шлам в зоната на протокола. Тези общи стандарти се определят в съответствие с разпоредбите на точка Б от приложение V.
3. Всяка страна предприема подходящите мерки, за да осигури спазването на общите стандарти, приети според настоящия член, или да осигури спазването на по-ограничителни стандарти, които може да са били приети от нея.

Член 11

ОТПАДЪЧНИ ВОДИ

1. Договарящата страна забранява заустването на отпадъчните води от инсталации в зоната на протокола, на които постоянно има персонал от десет или повече лица, освен в случаите, в които:
 - a) инсталацията изхвърля отпадъчните води след пречистване, както е одобрено от компетентния орган, на разстояние от най-малко четири морски мили от най-близката суша или неподвижно монтирана рибарска инсталация, като договарящата страна взема решение за всеки отделен случай; или

- б) отпадъчните води не са пречистени, но изхвърлянето се извършва в съответствие с международните правила и норми; или
 - в) отпадъчните води са преминали през одобрена пречиствателна станция за отпадъчни води, която е сертифицирана от компетентния орган.
2. Договарящата страна следва, по целесъобразност, да налага по-строги разпоредби при необходимост, *inter alia* поради режима на теченията в зоната или поради близост до някоя зона, посочена в член 21.
 3. Изключенията, посочени в параграф 1, не се прилагат, ако разтоварването води до появата на видими плаващи твърди частици или предизвиква оцветяване, обезцветяване или помътняване на водата наоколо.
 4. Ако отпадъчните води са смесени с отпадъци и вредни или отровни вещества и материали, към които има различни изисквания по отношение на изхвърлянето, тогава се прилагат по-строгите изисквания.

Член 12

ОТПАДЪЦИ

1. Договарящата страна забранява депонирането на следните продукти и материали в зоната на протокола:
 - а) всички пластмаси, включително, но не само, въжета и риболовни мрежи от синтетични материали и пластмасови торби за смет;
 - б) всякакви други отпадъци, които не са биоразградими, включително продукти от хартия, парцали, стъкло, метал, бутилки, глинени съдове, дънидж, материали за облицоване и опаковане.
2. Изхвърлянето в зоната на протокола на хранителни отпадъци се осъществява възможно най-далече от сушата в съответствие с международните правила и норми.
3. Ако отпадъците са смесени с други разтоварвания, за които има различни изисквания по отношение на изхвърлянето или разтоварването, тогава се прилагат по-строгите изисквания.

Член 13

ПРИЕМНИ СЪОРЪЖЕНИЯ, ИНСТРУКЦИИ И САНКЦИИ

Страните трябва да гарантират, че:

- а) операторите изхвърлят по допустим начин всички отпадъци и вредни или отровни вещества и материали в определени, разположени на сушата, приемни съоръжения, освен ако в протокола не е разрешено друго;

- б) на целия персонал са дадени указания относно правилните начини за изхвърляне;
- в) санкции се налагат във връзка с незаконното изхвърляне.

Член 14

ИЗКЛЮЧЕНИЯ

1. Разпоредбите на настоящия раздел не се прилагат в случаите на:
 - а) форсмажорни обстоятелства и по-специално на изхвърляния:
 - за да се спаси човешки живот,
 - за да се гарантира безопасността на инсталациите,
 - в случай на повреда на инсталацията или оборудването към нея,при условие че след установяването на щетите или след като изхвърлянето е било извършено, са взети всички разумни предпазни мерки с оглед намаляване на отрицателните последици;
 - б) изхвърлянето в морето на вещества, съдържащи нефт или вредни или отровни вещества или материали, които, след предварително одобряване от компетентния орган, се използват с цел борба със специфични инциденти на замърсяване с оглед намаляване до минимум на щетите, дължащи се на замърсяването.
2. Въпреки това разпоредбите на настоящия раздел се прилагат във всички случаи, когато операторът действа с намерението да причини щети или с груба небрежност и като знае, че вероятно ще последват щети.
 3. Изхвърляния, извършени при обстоятелствата, посочени в параграф 1 от настоящия член, се докладват незабавно на организацията и чрез организацията или директно на всяка страна или на страните, които е вероятно да бъдат засегнати, заедно с подробни сведения за обстоятелствата, естеството и количествата на отпадъците, вредните или отровни вещества или материали, които са били разтоварени.

РАЗДЕЛ IV — ГАРАНЦИИ

Член 15

МЕРКИ ЗА БЕЗОПАСНОСТ

1. Договарящата страна, в рамките на чиято юрисдикция са предвидени или се извършват дейности, гарантира, че са взети мерки за безопасност по отношение

на проектирането, изграждането, разполагането, оборудването, обозначаването, експлоатацията и поддръжката на инсталациите.

2. Договарящата страна гарантира, че през цялото време операторът има на инсталациите подходящите съоръжения и устройства, които се поддържат в добро работно състояние с оглед защита на човешкия живот, предотвратяване и противодействие на случайно замърсяване и улесняване на навременната реакция при възникване на аварии в съответствие с най-добрите налични екологично ефективни и икономически рентабилни техники и разпоредбите на плана на оператора за действие в извънредни ситуации, посочени в член 16.
3. Компетентният орган трябва за целта да изисква представянето на сертификат за безопасност и годност (наричан по-долу „сертификат“), издаден от признат орган, във връзка с добивни платформи, мобилни агрегати за сондаж в открито море, съоръжения за съхранение и товарни системи и тръбопроводи, разположени в открито море, и по отношение на други такива инсталации, както може да бъде определено от договарящата страна.
4. Страните гарантират посредством инспекция, че дейностите се извършват от операторите в съответствие с настоящия член.

Член 16

ПЛАНИРАНЕ ЗА ДЕЙСТВИЕ В ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ

1. В случай на аварии договарящите страни прилагат *mutatis mutandis* разпоредбите на Протокола за сътрудничество в борбата срещу замърсяването на Средиземно море с нефт и други вредни вещества в случай на аварии.
2. Всяка от страните изисква от операторите на инсталации, които са под нейна юрисдикция, да имат разработен план за действие в извънредни ситуации за борба със случайно замърсяване, който да бъде координиран с плана за действие в извънредни ситуации на договарящата страна, изготвен в съответствие с Протокола за сътрудничество в борбата срещу замърсяването на Средиземно море с нефт и други вредни вещества в случай на аварии и одобрен в съответствие с процедурите, установени от компетентните органи.
3. Всяка от договарящите страни установява координация по отношение на разработването и изпълнението на планове за действие в извънредни ситуации. Тези планове се изготвят в съответствие с насоките, приети от компетентната международна организация. Те трябва да бъдат в съответствие, по-специално, с разпоредбите на приложение VII към настоящия протокол.

Член 17

УВЕДОМЯВАНЕ

Всяка от страните изисква от операторите на инсталации, които са под нейна юрисдикция, да докладват незабавно на компетентния орган:

- а) всяко събитие при тяхното монтиране, което причинява или има вероятност да причини замърсяване в зоната на протокола;
- б) всяко наблюдавано събитие в морето, което причинява или има вероятност да причини замърсяване в зоната на протокола.

Член 18

ВЗАИМНА ПОМОЩ В СЛУЧАИ НА АВАРИИ

В случаи на аварии страната, която се нуждае от помощ за предотвратяване, намаляване или борба със замърсяване, възникнало в резултат от дейностите, може да поиска помощ от другите страни — пряко или чрез Регионалния център за спешно реагиране в случай на замърсяване на Средиземно море (REMPEC), който следва да положи всички усилия, за да предостави исканата помощ.

За тази цел дадената страна, която е също така страна по Протокола за сътрудничество в борбата срещу замърсяването на Средиземно море с нефт и други вредни вещества в случай на аварии, прилага приложимите разпоредби на посочения протокол.

Член 19

МОНИТОРИНГ

1. От оператора се изисква да измерва или да осигури измерването от квалифицирана организация, експерт по тези въпроси, на последствията за околната среда в резултат на дейностите, като има предвид естеството, обхвата, продължителността и техническите методи, прилагани при дейностите, и характеристиките на района, и да докладва за тези измервания периодично или при поискване от компетентния орган за целите на дадена оценка от такъв компетентен орган в съответствие с процедурата, установена от компетентния орган в системата му за издаване на разрешителни.
2. Компетентният орган създава, когато е уместно, национална система за мониторинг, за да бъде в състояние да наблюдава редовно инсталациите и въздействието на дейностите върху околната среда, така че да се гарантира, че условията за издаването на разрешителни се изпълняват.

ДЕМОНТИРАНЕ И ОТСТРАНЯВАНЕ НА ИНСТАЛАЦИИ

1. Компетентният орган изисква от оператора да демонтира и отстрани всяка инсталация, която е изоставена или е излязла от употреба, за да се гарантира безопасността на корабоплаването, като се отчитат насоките и стандартите, приети от компетентната международна организация. Такова демонтиране и отстраняване трябва да бъде съобразено и с другите видове правомерно използване на морето, по-специално риболова, опазването на морската среда и правата и задълженията на други договарящи страни. Преди такова демонтиране и отстраняване операторът, на негова отговорност, предприема всички необходими мерки за предотвратяване на разливи или течове от мястото на дейностите.
2. Компетентният орган изисква от оператора да демонтира и отстранява изоставени или излезли от употреба тръбопроводи в съответствие с параграф 1 от настоящия член или да почисти вътрешната им част и да ги изостави или да почисти вътрешната им част и да ги зарови така, че да не причиняват замърсяване, да не застрашават корабоплаването, да не пречат на риболова, да не застрашават морската среда, нито да пречат на другите видове законно използване на морето или на упражняването на правата и изпълнението на задълженията на други договарящи страни. Компетентният орган гарантира, че дълбочината, местоположението и размерите на всички заровени тръбопроводи се оповестяват по подходящ начин, както и че тази информация е посочена на графиките и е съобщена на организацията, на други компетентни международни организации и на страните.
3. Разпоредбите на настоящия член се прилагат и по отношение на инсталациите, които са излезли от употреба или са изоставени от някой оператор, чието разрешително евентуално е било отнето или отменено в съответствие с член 7.
4. Компетентният орган може да посочи евентуални изменения на ниво дейности и по отношение на мерките за опазване на морската среда, които да бъдат извършени спрямо първоначално предвидените.
5. Компетентният орган може да регламентира отстъпването или прехвърлянето на други лица на разрешените дейности.
6. В случаите, в които операторът не спази разпоредбите на настоящия член, компетентният орган предприема, за сметка на оператора, такова действие или действия, каквито може да са необходими за преодоляване липсата на действие от страна на оператора.

Член 21

СПЕЦИАЛНО ЗАЩИТЕНИ ЗОНИ

За опазване на зоните, определени в Протокола за специално защитените зони в района на Средиземно море, и всяка друга зона, създадена от дадена страна и в подкрепа на целите, изложени в посочения протокол, страните предприемат специални мерки в съответствие с международното право, индивидуално или чрез многостранно или двустранно сътрудничество за предотвратяване, намаляване, борба със и контрол върху замърсяването, произтичащо от дейности в тези зони.

В допълнение към мерките, посочени в Протокола за специално защитените зони в района на Средиземно море, във връзка с предоставянето на разрешително тези мерки могат да включват *inter alia*:

- а) специални ограничения или условия при предоставянето на разрешителни за такива зони:
 - i) подготовката и оценяването на оценките на въздействието върху околната среда;
 - ii) изготвянето на специални разпоредби за такива зони, които се отнасят до мониторинга, демонтирането и отстраняването на инсталации и забрана за всякакво разтоварване;
- б) засилен обмен на информация между операторите, компетентните органи, страните и организацията по въпроси, които могат да засягат тези зони.

РАЗДЕЛ V — СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 22

ПРОГРАМИ ЗА ПРОУЧВАНИЯ И НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ

В съответствие с член 13 от конвенцията страните по нея си сътрудничат, когато е целесъобразно, при подпомагането на проучванията и изпълнението на програми за научни и технологични изследвания за целите на разработването на нови методи за:

- а) извършване на дейности по начин, който да намалява до минимум риска от замърсяване;
- б) предотвратяване, намаляване, борба и контрол върху замърсяването, по-специално в случаи на аварии.

Член 23

МЕЖДУНАРОДНИ НОРМИ, СТАНДАРТИ И ПРЕПОРЪЧАНИ ПРАКТИКИ И ПРОЦЕДУРИ

1. Страните си сътрудничат, пряко или чрез организацията или чрез други компетентни международни организации, за да:
 - а) установят подходящи научни критерии за формулирането и разработването на международни правила, стандарти и препоръчани практики и процедури за постигане целите на настоящия протокол;
 - б) формулират и разработят такива международни правила, стандарти и препоръчани практики и процедури;
 - в) формулират и приемат насоки в съответствие с международните практики и процедури, за да се гарантира спазването на разпоредбите на приложение VI.
2. Страните се стремят, колкото е възможно по-скоро, да хармонизират своите законови и подзаконови актове с международните правила, стандарти и препоръчаните практики и процедури, упоменати в параграф 1 от настоящия член.
3. Страните се стремят, доколкото е възможно, да обменят информация, която съответства на техните вътрешни политики, законови и подзаконови актове и хармонизирането, упоменати в параграф 2 от настоящия член.

Член 24

НАУЧНА И ТЕХНИЧЕСКА ПОМОЩ ЗА РАЗВИВАЩИТЕ СЕ СТРАНИ

1. Страните си сътрудничат, пряко или със съдействието на компетентните регионални или други международни организации, с цел да формулират и, доколкото е възможно, да изпълняват програми за подпомагане на развиващите се страни, по-специално в областта на науката, законодателството, образованието и техниката, с оглед предотвратяване, намаляване, борба със и контрол върху замърсяването, което се дължи на дейности в зоната на протокола.
2. Техническото подпомагане следва да включва, по-специално, обучението на научни кадри, юристи и технически персонал, както и придобиването, използването и производството в тези страни на подходящо оборудване при изгодни условия, които трябва да се договорят между заинтересованите страни.

Член 25

ВЗАИМНО ИНФОРМИРАНЕ

Страните се информират взаимно или чрез организацията за предприетите мерки, за постигнатите резултати и, ако случаят е такъв, за срещнатите трудности в процеса на прилагане на настоящия протокол. Процедурите за събиране и изпращане на такава информация се определят по време на срещите на страните.

Член 26

ТРАНСГРАНИЧНО ЗАМЪРСЯВАНЕ

1. Всяка страна предприема всички необходими мерки, за да гарантира, че дейностите, които са под нейна юрисдикция, се извършват по такъв начин, че да не причиняват замърсяване извън границите на нейната юрисдикция.
2. Страна, под чиято юрисдикция дейностите са предвидени или се извършват, трябва да отчете всички неблагоприятни последици за околната среда, без да се прави разлика доколко е вероятно тези последици да възникнат в рамките на нейната юрисдикция или извън тези граници.
3. Ако дадена страна научи за случаи, при които морската среда е в непосредствена опасност от нанасяне на щети, или когато са нанесени щети в резултат на замърсяване, тя трябва незабавно да известява другите страни, които, по нейно мнение, има вероятност да бъдат засегнати от тези щети, както и Регионалния център за спешно реагиране в случай на замърсяване на Средиземно море (РЕМПЕС), като им предостави навременна информация, която да им позволи, при необходимост, да предприемат подходящи мерки. РЕМПЕС следва незабавно да разпространи информацията до всички съответни страни.
4. Страните се стремят, в съответствие с техните правни системи и, когато е целесъобразно, на базата на дадено споразумение, да предоставят в административните производства равен достъп и равноправно третиране на лица от други държави, които може да бъдат засегнати от замърсяването или от други неблагоприятни въздействия, произтичащи от предложени или съществуващи действия.
5. Когато замърсяването произхожда от територията на държава, която не е договаряща страна по настоящия протокол, всяка от договарящите страни, която е засегната, се стреми да си сътрудничи с въпросната трета държава, така че да направи възможно прилагането на протокола.

Член 27

ОТГОВОРНОСТ И ОБЕЗЩЕТЕНИЯ

1. Страните се задължават да си сътрудничат колкото е възможно по-скоро при формулирането и приемането на подходящи правила и процедури за определянето на отговорност и компенсиране на щетите, които са в резултат от дейностите, разгледани в настоящия протокол, в съответствие с член 16 от конвенцията.
2. Като се има предвид предстоящото разработване на такива процедури, всяка страна:
 - а) предприема всички необходими мерки, за да гарантира, че операторите понасят отговорност за щети, причинени от дейностите, като от тях се изисква да заплатят навременно и адекватно обезщетение;
 - б) предприема всички необходими мерки, за да гарантира, че операторите имат и поддържат застраховка или друго финансово обезпечение от такъв вид и при такива условия, каквито договарящата страна определи с оглед осигуряване на обезщетение за щетите, причинени от обхванатите в настоящия протокол дейности.

РАЗДЕЛ VI — ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ

Всяка от договарящите страни определя един или повече компетентни органи за:

- а) предоставяне, подновяване и регистриране на разрешителните, предвидени в раздел II от настоящия протокол;
- б) издаване и регистриране на специалните и общите разрешения, посочени в член 9 от настоящия протокол;
- в) издаване на разрешенията, посочени в приложение V към настоящия протокол;
- г) одобряване на системата за пречистване и сертифициране на пречиствателната станция за отпадъчни води, посочена в член 11, параграф 1 от настоящия протокол;
- д) даване на предварително одобрение за изхвърляния по изключение, посочени в член 14, параграф 1, буква б) от настоящия протокол;
- е) изпълнение на задълженията, свързани с мерките за безопасност, посочени в член 15, параграфи 3 и 4 от настоящия протокол;

- ж) изпълнение на функциите, свързани с планирането на действия в извънредни ситуации, описани в член 16 и приложение II от настоящия протокол;
- з) установяване на процедури за мониторинг, както е предвидено в член 19 от настоящия протокол;
- и) надзор на операциите по демонтиране и отстраняване на инсталациите, както е предвидено в член 20 от настоящия протокол.

Член 29

ПРЕХОДНИ МЕРКИ

Всяка страна изработва процедури и правила по отношение на дейностите, независимо дали имат разрешени или не, които са започнати преди влизането в сила на настоящия протокол, за да се гарантира тяхното съответствие, доколкото е възможно, с разпоредбите на настоящия протокол.

Член 30

ЗАСЕДАНИЯ

1. Редовните заседания на страните се провеждат заедно с редовните заседания на договарящите страни по конвенцията, провеждани по член 18 от конвенцията. Страните могат също така да провеждат извънредни заседания в съответствие с член 18 от конвенцията.
2. Заседанията на страните по настоящия протокол имат следните цели *inter alia*:
 - а) да правят преглед на изпълнението на настоящия протокол и да обсъждат ефективността на приетите мерки и целесъобразността на други мерки, по-специално под формата на приложения и допълнения;
 - б) да преразглеждат и изменят приложенията или допълненията към настоящия протокол;
 - в) да разглеждат информацията относно предоставените или подновените разрешителни в съответствие с раздел II от настоящия протокол;
 - г) да разглеждат информацията относно издадените разрешения и дадените одобрения в съответствие с раздел III от настоящия протокол;
 - д) да приемат насоките, посочени в член 9, параграф 2 и член 23, параграф 1, буква в) от настоящия протокол;
 - е) да разглеждат документацията по плановете за действие в извънредни ситуации и средствата за намеса при аварии, приети в съответствие с член 16 от настоящия протокол;

- ж) да установят критерии и да формулират международни правила, стандарти и препоръчани практики и процедури в съответствие с член 23, параграф 1 от настоящия протокол, под каквато и да е форма, за която страните се споразумеят;
- з) да улесняват изпълнението на политиките и постигането на целите, посочени в раздел V, по-специално хармонизирането на националното законодателство със законодателството на Европейската общност в съответствие с член 23, параграф 2 от настоящия протокол;
- и) да преразглеждат напредъка, постигнат при прилагането на член 27 от настоящия протокол;
- й) да изпълняват други такива функции, каквито може да са необходими за прилагането на настоящия протокол.

Член 31

ВРЪЗКИ С КОНВЕНЦИЯТА

1. Разпоредбите на конвенцията, които се отнасят до който и да е протокол, се прилагат и по отношение на настоящия протокол.
2. Процедурният правилник и финансовите правила, приети в съответствие с член 24 от конвенцията, се прилагат и по отношение на настоящия протокол, освен ако страните по настоящия протокол се споразумеят за друго.

Член 32

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

1. Настоящият протокол е открит за подписване в Мадрид от 14 октомври 1994 г. до 14 октомври 1995 г. от всяка държава, която е страна по Конвенцията и е поканена на Конференцията на пълномощните представители на крайбрежните държави от Средиземноморския регион относно Протокола за опазване на Средиземно море от замърсяване в резултат на проучване и експлоатация на континенталния шелф и на морското дъно и неговите недра, проведена в Мадрид на 13 и 14 октомври 1994 г. Протоколът е открит също така до същите дати за подписване от Европейската общност и от всяка сходна регионална икономическа групировка, най-малко един член на която е крайбрежна държава в зоната на протокола, и която упражнява компетенции в областите, обхванати от настоящия протокол, съгласно член 30 от конвенцията.
2. Настоящият протокол подлежи на ратифициране, приемане или одобряване. Инструментите за ратифициране, приемане или одобрение се депозират при правителството на Испания, което осъществява функциите на депозитар.
3. От 15 октомври 1995 г. настоящият протокол е открит за присъединяване от държавите, посочени в параграф 1 по-горе, от Европейската общност и от всяка групировка, посочена в този параграф.
4. Настоящият протокол влиза в сила на тридесетия ден след датата на депозиране на най-малко шест инструмента за ратифициране, приемане или утвърждаване на протокола или за присъединяване към него от страните, упоменати в параграф 1 от настоящия член,

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха настоящия протокол.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ВРЕДНИ ИЛИ ОТРОВНИ ВЕЩЕСТВА И МАТЕРИАЛИ, ЧИЕТО ИЗХВЪРЛЯНЕ В ЗОНАТА НА ПРОТОКОЛА Е ЗАБРАНЕНО

- А. За целите на член 9, параграф 4 от протокола са изброени следните вещества и материали и техните съединения. Те са избрани главно на базата на тяхната токсичност, устойчивост и биоакумулиране.
1. Живак и живачни съединения.
 2. Кадмий и кадмиеви съединения.
 3. Органокалаени съединения и вещества, които могат да образуват такива съединения в морска среда³.
 4. Органофосфорни съединения и вещества, които могат да образуват такива съединения в морска среда³.
 5. Органохалогенни съединения и вещества, които могат да образуват такива съединения в морска среда³.
 6. Суров нефт, мазут, утайки от нефтопродукти, отработени смазочни масла и рафинирани продукти.
 7. Устойчиви синтетични материали, които могат да се задържат на повърхността, да потънат или да останат суспендирани, което може да попречи на законното използване на морето.
 8. Вещества, притежаващи доказани канцерогенни, тератогенни и мутагенни свойства във или посредством морската среда.
 9. Радиоактивни вещества, включително техните отпадъци, в случаите, в които тяхното изхвърляне не отговаря на принципите на радиационната защита съгласно определенията на компетентните международни организации, с оглед опазването на морската среда.
- Б. Настоящото приложение не се отнася за изхвърляния, които съдържат веществата, посочени в приложение А, в количества под пределните норми, определени съвместно от страните, а по отношение на нефта — под пределните норми, определени в член 10 от настоящия протокол.

³ С изключение на веществата, които са биологично безвредни, или които бързо се превръщат в биологично безвредни вещества.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ВРЕДНИ ИЛИ ОТРОВНИ ВЕЩЕСТВА И МАТЕРИАЛИ, ЧИЕТО ИЗХВЪРЛЯНЕ В ЗОНАТА НА ПРОТОКОЛА Е ПРЕДМЕТ НА СПЕЦИАЛНО РАЗРЕШЕНИЕ

- A. Следните вещества и материали и техните съединения са избрани по смисъла на член 9, параграф 5 от протокола.
1. Арсен
 2. Олово
 3. Мед
 4. Цинк
 5. Берилий
 6. Никел
 7. Ванадий
 8. Хром
 9. Биоциди и техните производни, които не са упоменати в приложение I
 10. Селен
 11. Антимон
 12. Молибден
 13. Титан
 14. Калай
 15. Барий (различен от бариев сулфат)
 16. Бор
 17. Уран
 18. Кобалт
 19. Талий
 20. Телур
 21. Сребро
 22. Цианиди

- Б. Контролът и строгото ограничаване на изхвърлянето на веществата, упоменати в раздел А, се осъществяват в съответствие с приложение III.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ФАКТОРИ, КОИТО СЕ ОТЧИТАТ ПРИ ИЗДАВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЯ

За издаването на разрешение, изисквано според член 9, параграф 7, специално внимание се обръща, според случая, на следните фактори:

A. Характеристики и състав на отпадъците

1. Вид и размери на източника на отпадъците (например промишлен процес);
2. Тип на отпадъците (произход, среден състав);
3. Форма на отпадъците (твърди, течни, утаечни, глинести, газообразни);
4. Общо количество (например годишен обем на разтоварените отпадъци);
5. Схема на разтоварване (непрекъснато, с прекъсвания, променливо в зависимост от годишния сезон и т.н.);
6. Концентрации на основните съставки на веществата, посочени в приложение I, на веществата, посочени в приложение II, както и на други вещества, ако е необходимо;
7. Физични, химични и биохимични свойства на отпадъците.

B. Характеристики на съставките на отпадъците по отношение на тяхната вредност

1. Устойчивост (физична, химична, биологична) в морската среда;
2. Токсичност и други вредни влияния;
3. Натрупване в биологичен материал или като утайки;
4. Биохимично преобразуване, при която се отделят вредни съставки;
5. Вредни влияния върху съдържанието на кислород и кислородното равновесие;
6. Податливост на физични, химични и биохимични промени и взаимодействие във водната среда с други вещества, намиращи се във водата, което може да доведе до вредни биологични или други последствия по отношение на който е да е вид употреба, посочен в раздел Д по-долу.

B. Характеристики на мястото, на което се изхвърлят отпадъците и на приемашата морска среда

1. Хидрографски, метеорологични, геоложки и топографски характеристики на района;

2. Местонахождение и тип на изхвърлянето (изход на канал, канализация, заустване и др.) и неговата връзка към други райони (например места за отдих, места за хвърляне на хайвер, развъдници и риболовни райони, райони с черупкови морски животни) и към други разтоварвания;
 3. Първоначално разреждане, постигнато в точката на изхвърляне в приемащата морска среда;
 4. Дисперсионни характеристики, например влияние на водни течения, на приливите и отливите и влиянието на вятъра върху хоризонталното пренасяне и вертикалното смесване;
 5. Характеристики на приемащата водна среда по отношение на физическите, химическите, биологичните и екологичните условия в района на разтоварването;
 6. Капацитет на приемащата водна среда за поемане на изхвърляния на отпадъци без нежелателни последствия.
- Г. Наличие на технологии за обработване на отпадъците

Методите за намаляване на отпадъците и изхвърлянията на промишлени отпадъчни течности, както и на битови отпадъчни води от домакинствата, се избират в зависимост от наличността и възможностите за използване на:

- а) алтернативни процеси за пречистване;
- б) методи за повторна употреба или премахване;
- в) алтернативи за изхвърляне на сушата;
- г) подходящи нискоотпадъчни технологии.

Д. Потенциално влошаване качеството на използване на морските екосистеми и на морската вода

1. Последствия за живота на човека посредством въздействието на замърсяването върху:
 - а) ядивните морски организми;
 - б) водите за къпане;
 - в) естетиката.
2. Последствия за морските екосистеми, по-специално за живите ресурси, застрашените видове и критичните местообитания.
3. Последствия за други видове законово използване на морето в съответствие с международното право.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО ВЪРХУ ОКОЛНАТА СРЕДА

1. Всяка от страните изисква оценката на въздействието върху околната среда да съдържа най-малко следното:
 - а) описание на географските граници на района, в който се извършват тези дейности, включително защитните зони, когато е приложимо;
 - б) описание на първоначалното състояние на околната среда в района;
 - в) посочване на естеството, целите, обхвата и продължителността на предложените дейности;
 - г) описание на методите, инсталациите и други средства, които ще се използват, възможни алтернативи на тези методи и средства;
 - д) описание на очакваните преки или косвени краткосрочни и дългосрочни въздействия в резултат на предложените дейности върху околната среда, в това число върху флората и фауната, и екологичното равновесие;
 - е) посочване на предложените мерки за намаляване до минимум на риска от нанасяне на щети на околната среда в резултат на извършване на предложените дейности, включително възможни алтернативи на тези мерки;
 - ж) посочване на мерките, които трябва да бъдат предприети за защита на околната среда от замърсяване и други неблагоприятни въздействия по време на предложените дейности и след тях;
 - з) посочване на методиката, използвана за оценката на въздействието върху околната среда;
 - и) указание за това дали има вероятност околната среда на другите държави да бъде засегната от предложените дейности.
2. Всяка от страните издава стандарти, като отчита международните правила, стандарти и препоръчаните практики и процедури, приети в съответствие с член 23 от протокола, чрез които се оценяват направените оценки на въздействието върху околната среда.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

НЕФТ И НЕФТЕНИ СМЕСИ И СОНДАЖНИ ПРОМИВНИ ТЕЧНОСТИ И ШЛАМ

Страните трябва да предпришат следните разпоредби в съответствие с член 10:

A. Нефт и нефтени смеси

1. Разливите с високо съдържание на нефт в технологичната канализация и в канализацията на платформата трябва да се ограничат, да се отведат и след това да се пречистват като част от продукта. Останалата част, в съответствие с добрата нефтодобивна практика, се пречиства до приемливо ниво преди да бъде извършено разтоварването;
2. Отпадъците и утайките от нефтопродукти, получени в резултат на процесите на разделяне, се транспортират до брега;
3. Предприемат се всички необходими предпазни мерки, за да се намалят до минимум загубите на нефт в морето от добития или изгорен в процеса на изпитване на кладенците нефт;
4. Предприемат се всички необходими предпазни мерки, за да се гарантира, че всички газове, получени от нефтодобивните дейности, ще бъдат изгорени или използвани по подходящ начин.

B. Сондажни промивни течности и шлам

1. Сондажните промивни течности на водна основа и шламът са предмет на следните изисквания:
 - a) използването и изхвърлянето на такива сондажни промивни течности попадат под действието на плана за употреба на химически вещества и на разпоредбите на член 9 от настоящия протокол;
 - б) изхвърлянето на шлама следва да се извършва или на сушата или в морето — на подходящо място или в подходящ район, както е указано от компетентния орган.
2. Сондажните промивни течности на нефтена основа и шламът са предмет на следните изисквания:
 - a) такива течности се използват само ако са с достатъчно ниска токсичност и само след като на оператора е издадено разрешение от компетентния орган, когато ниската токсичност е била потвърдена;
 - б) изхвърлянето в морето на тези сондажни промивни течности е забранено;
 - в) изхвърлянето на шлама в морето е разрешено само при условие, че е инсталирано оборудване за ефективен контрол на твърдите частици, което се използва по подходящ начин, че точката на изхвърляне е доста под

повърхността на водата, както и че съдържанието на нефт е по-малко от 100 грама на килограм сух шлам;

- г) изхвърлянето на такъв шлам в специално защитените зони е забранено;
- д) в случай на експлоатационно и подготвително сондиране трябва да се започне програма за вземане на проби от морското дъно и извършване на анализ по отношение на зоната на замърсяване.

3. Сондажни промивни течности на основата на дизелово гориво:

Използването на сондажни промивни течности на основата на дизелово гориво е забранено. По изключение към сондажните промивни течности може да се добавя дизелово масло при обстоятелства, които страните определят.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

МЕРКИ ЗА БЕЗОПАСНОСТ

Страните трябва да предпришат следните разпоредби в съответствие с член 15:

- а) инсталацията трябва да бъде безопасна и годна за целите, за които ще се използва, по-специално, трябва да бъде така проектирана и изградена, че да издържа, заедно с максималния товар, на всякакви природни условия, в това число, по-конкретно, условия при максимален вятър и вълни, както исторически са установени от метеорологичните модели, вероятностите за земетресения, условията и стабилността на морското дъно и дълбочина на водата;
- б) всички етапи от дейностите, включително съхранението и транспорта на възстановени ресурси, трябва да бъдат добре подготвени. Цялата дейност трябва да бъде достъпна за контрол по причини, свързани с безопасността, и трябва да се извършва по възможно най-безопасния начин. Операторът трябва да прилага система за мониторинг за всички дейности;
- в) трябва да се използват най-напредналите системи за безопасност като периодично се изпитват, за да се сведе до минимум опасността от течове, разливи, случайни изтичания, пожар, експлозии, фонтаниране или всяка друга заплаха за безопасността на хората или околната среда. Трябва да има обучен специализиран екип, който да експлоатира и поддържа тези системи, като този екип периодично трябва да провежда тренировки. В случаите на разрешени инсталации, които не се обслужват постоянно от хора, трябва да се гарантира, че има постоянно на разположение специализиран екип;
- г) инсталацията и, когато е необходимо, установената защитна зона, трябва да бъдат маркирани в съответствие с международните препоръки, така че да бъде дадено подходящо предупреждение за наличието на инсталацията и достатъчно подробности за нейното разпознаване;
- д) в съответствие с международната морска практика инсталациите трябва да бъдат обозначени на морските карти и всички заинтересовани да бъдат уведомявани;
- е) с цел да се осигури спазването на предходните разпоредби лицето и/или лицата, които отговарят за инсталацията и/или за дейностите, включително лицето, отговарящо за оборудването за предотвратяване на фонтаниране, трябва да имат квалификацията, които се изискват от компетентния орган. Трябва да има постоянно на разположение достатъчно квалифициран персонал. Такива квалификации включват по-специално текущо обучение по въпросите на безопасността и околната среда.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ПЛАН ЗА ДЕЙСТВИЕ В ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ

A. План на оператора за действие в извънредни ситуации

1. Операторите трябва да гарантират, че:
 - а) най-подходящите системи за аварийна сигнализация и комуникации са налични в инсталацията и същите са в добро експлоатационно състояние;
 - б) аварийната сигнализация се задейства незабавно при настъпване на авария. Всяка авария незабавно се съобщава на компетентния орган;
 - в) предаването на съобщението за аварийната сигнализация и подходящата помощ и нейното координиране могат незабавно да бъдат организирани и контролирани съгласувано с компетентния орган;
 - г) на екипажа на инсталацията и на компетентния орган се дава информация от първоизточника по отношение на естеството и обхвата на аварията;
 - д) компетентният орган бива постоянно информиран за напредъка в борбата с аварията;
 - е) най-подходящите материали и оборудване в достатъчно количество, включително резервни лодки и въздухоплавателни средства, са на разположение по всяко време за прилагането на плана за действие при аварии;
 - ж) специализираният екип, посочен в приложение VI, буква в), познава най-подходящите методи и техники, за да противодейства на течове, разливи, случайни изхвърляния, пожар, експлозии, фонтаниране и всякакви други заплахи за човешкия живот или за околната среда;
 - з) специализираният екип, който отговаря за намаляването и предотвратяването на дългосрочни неблагоприятни последици за околната среда, познава най-подходящите методи и техники;
 - и) екипът е подробно запознат с плана на оператора за действие в извънредни ситуации. Провеждат се периодични обучения за действия в условията на аварии, така че екипът има солидни познания за оборудването и процедурите. Всяко лице знае точно своята роля в рамките на плана.
2. Операторът си сътрудничи на институционална основа с други оператори или структури, които са в състояние да окажат необходимата помощ, така че да се гарантира, че в случаите, в които степента или естеството на дадена авария създават рискове, поради които се изисква или може да бъде нужна помощ, такава помощ може да бъде оказана.

B. Национална координация и ръководство

Компетентният орган за аварийни ситуации на дадена договаряща страна трябва да осигури:

- а) координацията между националния план за действие в извънредни ситуации и/или процедурите и плана за действие в извънредни ситуации на оператора и контрола върху изпълнението на действията, по-специално в случай на значителни неблагоприятни последици от аварията;
- б) указания към оператора за предприемане на някакво действие, което той може да е определил в процеса на предотвратяването, намаляването или борбата със замърсяването или при подготовката на по-нататъшни действия за тази цел, включително издаването на заповед за освобождаване на сондажната кула, или за предотвратяване извършването на определено действие от оператора;
- в) координиране на действията в процеса на предотвратяването, намаляването или борбата със замърсяването или при подготовката на по-нататъшните действия за тази цел, в рамките на националната юрисдикция, с такива действия, които са предприети в рамките на юрисдикцията на други държави или на международни организации;
- г) събирането и предоставянето на разположение на всичката необходима информация по отношение на съществуващите дейности;
- д) предоставянето на актуален списък на лицата и структурите, които трябва да бъдат предупредени и информирани за аварията, за нейното развитие и предприетите мерки;
- е) събирането на цялата необходима информация по отношение на обхвата и средствата за борба в извънредни ситуации и свързана с разпространението на тази информация до заинтересованите страни;
- ж) координирането и упражняването на контрол върху помощта, посочена в част А по-горе, в сътрудничество с оператора;
- з) организирането и, ако е необходимо, координирането на конкретни действия, в това число — намесата на технически експерти и обучен персонал с необходимото оборудване и материали;
- и) незабавно съобщаване на компетентните органи на другите страни, които биха могли да бъдат засегнати от дадена извънредна ситуация, за да имат възможност да предприемат подходящи мерки, когато е необходимо;
- й) предоставяне на техническа помощ на други страни, ако е необходимо;
- к) незабавно съобщаване на компетентните международни организации с оглед на предотвратяване на опасност за корабоплаването и за други интереси.

ДОПЪЛНЕНИЕ

Списък на масла⁴

Асфалтови разтвори

Компоненти за смесване

Дзифт за покривни конструкции

Дестилатни остатъчни продукти от обикновена (без разделяне)
дестилация

Масла

Бели масла

Суров нефт

Смеси, съдържащи суров нефт

Дизелово масло

Мазут № 4

Мазут № 5

Мазут № 6

Остатъчен мазут

Пътен асфалт

Трансформаторно масло

Масло с ароматни съединения(с изключение на растително масло)

Смазочни масла и съставки за смесване

Минерално масло

Моторно масло

Проникващо масло

Вретенно масло

Турбинно масло

Дестилати

⁴

Списъкът с масла не трябва непременно да се счита за изчерпателен.

Продукти от директна дестилация

От равновесна дестилация на входящите смеси

Газьол

От крекинг

Гориво за реактивни двигатели

JP-1 (керосин)

JP-3

JP-4

JP-5 (керосин, тежък)

Реактивно гориво за газотурбинни двигатели

Керосин

Минерален терпентин (уайт спирт)

Бензин за нефтохимията

Разтворител

Нефт

Дестилатно масло, средна дестилатна фракция

Компоненти за смесване с бензина за двигатели

Алкилати за гориво

Продукти от риформинг

Полимери за гориво

Бензини

Бензин от нефтен газ (газов бензин)

Автомобилен бензин

Авиационен бензин

Продукти от директна дестилация

Мазут № 1 (керосин)

Мазут № 1 D

Мазут № 2

Мазут № 2 D